

definitionis, divisionis, oppositarum & aequipol-
 lentium antecedenter positae & declaratae, septem
 adhuc aliae argumentationum species in scholis
 communiter solent recenserī, suntque sequentes:
inductio, exemplum, sorites, dilemma, enthymema,
epicheirema, & tandem syllogismus.

§. 8.

*Quo ordine de his agere nobis consti-
 tutum sit?*

Quoniam vero recensitae argumentationis spe-
 cies pene omnes tales sunt, ut ad syllogis-
 mum facile unum aut plures saltem revocari pos-
 sint; de syllogismo primum, ac exinde de aliis
 quoque argumentationis speciebus agere consti-
 tuimus. Sit itaque

C A P U T II.
 DE SYLLOGISMO.

§. I.

Quid sit syllogismus?

In syllogismo definiendo parum consentiunt Au-
 ctōres. Syllogismus ab Aristotele describitur:
*oratio, in qua quibusdam positis necesse est aliud
 diversum a positis evenire, quia haec posita sunt:*
 quae definitio clarius traditur ab aliis sequenti modo:
*est oratio, in qua duabus propositionibus positis,
 quarum altera major, altera minor vocatur, quae-
 dam propositio scilicet conclusio sequitur necessario ex*

eo, quod verae sint duae priores. Antonius Genuensis syllogismum dicit *argumentationem*, per quam posito toto aliquid efficitur necessario de parte, quae in eo continetur. Alii dicunt: est *argumentatio*, in qua quibusdam propositionibus concessis necesse est, aliam concedere, eo quod priores sunt concessae. Alii dicunt: syllogismus est *argumentatio* tribus propositionibus constans ita inter se connexis, ut tertia, quae vocatur *conclusio*, in altera praemissarum contineatur, & per alteram ostendatur eam contineri, atque adeo falsa esse non possit, si illae sint verae. Ut tamen, quid de definitionibus hic positis sentiamus, ingenue fateamur, nulla nobis placet; nec syllogismum melius exponi posse credimus, quam si *argumentatio completa* esse dicatur.

§. 2.

Divisio syllogismi in categoricum, complexum & compositum.

Syllogismus varie dividitur, ac primo quidem in simplicem & compositum. Syllogismus simplex in categoricum seu talem, cujus omnes propositiones terminis simplicibus constant, & complexum subdividitur. Syllogismus complexus ab Auctore *artis cogitandi* ille dicitur, cujus conclusionis termini, complexi cum sint, non toti & integri in praemissis sumebantur, sed pars tantum utriusque termini; veluti est sequens syllogismus: *sol est res sensu carens; Persae adorarunt solem; ergo Persae adorarunt rem sensu carentem.* Syllogismus compositus est, cujus una saltem praemissa est composita; hicque varie rursus pro diversitate scilicet propositionum compositarum subdividitur.

§. 3.

Divisio syllogismi in perfectum & imperfectum.

Syllogismus porro alius dicitur esse perfectus, imperfectus alius. Syllogismus perfectus dicitur, cujus forma utpote maxime naturalis cuique manifesta est & evidens. Syllogismus imperfectus est, cujus forma quodammodo involuta est, nec proinde tam facile a quolibet perspicitur.

§. 4.

Principia syllogistica.

Ex his, quae de syllogismo dicta sunt, intelligis, principia syllogistica alia non esse, quam quae argumentationis supra *cap. praeced.* esse diximus; unde illa hic reperere, necesse non est.

§. 5.

Quid regulae syllogisticae?

Ut vero, num principia in syllogismo praesertim categorico rite observata sint, facilius dispici queat; Logicis generales quasdam regulas statuere placuit, de quibus nunc agendum.

